

Пропозиції
Пенсійного фонду України
щодо проєкту Закону України “Про внесення змін до
деяких законів України щодо реалізації права на пенсію”,
внесеного народними депутатами України
Королевською Н.Ю. та іншими
(реєстраційний номер 2083-1 від 14 лютого 2020 року)

1. Пенсійний фонд України не підтримує законопроект у запропонованій редакції.

2. Підпунктом 4 пункту 1 та пунктом 2 розділу I законопроекту пропонується зняти будь-які часові обмеження щодо виплати пенсій за минулий час, які не були нараховані та/або виплачені з моменту припинення фінансування органів Пенсійного фонду України у зв'язку зі збройним конфліктом, тимчасовою окупацією, повсюдними проявами насильства, порушеннями прав людини та надзвичайними ситуаціями воєнного, природного чи техногенного характеру.

При цьому, механізми встановлення причинного зв'язку ненарахування (невиплати) пенсій із цими обставинами, визначення проміжку часу між припиненням дії таких обставин та зверненням за одержанням виплат відсутні.

Одночасно передбачається запровадження особливого порядку виплати неотриманих з цих причин пенсій, відповідно до якого частина суми неотриманої пенсії за період, що перевищує 12 місяців, виплачується одночасно, а решта суми виплачується щомісяця рівними частинами, що не перевищують місячного розміру пенсії.

Підпунктом 5 розділу I законопроекту пропонується встановлення для осіб, які проживають на тимчасово окупованих територіях України та не перебувають на обліку як внутрішньо переміщені особи, особливого порядку виплати пенсій - за умови періодичного проходження особою ідентифікації один раз на 6 місяців у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

З урахуванням принципів, передбачених Законом України “Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні”, відповідні механізми потребують однакового застосування до всіх одержувачів пенсій.

Положення пункту 3 розділу I законопроекту, пов'язуючи реалізацію запропонованих ним положень із неможливістю сплати страхових внесків із внутрішнім переміщенням, тимчасовою окупацією частини території України, фактично передбачають зміну раніше укладених договорів про добровільну участь у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні.

Разом з цим, статтею 651 Цивільного кодексу України визначено, що зміна або розірвання договору допускається лише за згодою сторін, якщо інше не встановлено договором або законом. Статтею 652 цього Кодексу передбачено, що у разі істотної зміни обставин, якими сторони керувалися при укладенні договору, договір може бути змінений або розірваний за згодою сторін, якщо інше не встановлено договором або не впливає із суті зобов'язання. Зміна обставин є істотною, якщо вони змінилися настільки, що якби сторони могли це передбачити, вони не уклали б договір або уклали б його на інших умовах.

Крім того, потребує уточнення використовуване у цьому пункті словосполучення “страхові внески”, визначення якого Закон України

“Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” не передбачає.

Також, зазначаємо, що всупереч частині третій статті 91 Регламенту Верховної Ради України до законопроекту, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету, суб'єктом права законодавчої ініціативи, не додано фінансово-економічне обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки).

З огляду на статтю 113 Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування” щодо покриття дефіциту Пенсійного фонду України за рахунок коштів Державного бюджету України, реалізація законопроекту матиме вплив на видатки Державного бюджету України, що потребує врахування думки Міністерства фінансів України щодо можливості його реалізації.

**Голова правління
Пенсійного фонду України**

«27» лютого 2020 р.

Є. КАПІНУС